

brug, at han maatte være tilfredsstillet. Den gaaer nemlig ud paa, at de Bestemmelser, der gjælde for Brændeviinshandel efter Loven af 29de December 1857, ogsaa skulle gjælde for dem, der tage Næringsbeviis ifølge nærværende Lov. Dette omfatter Afstandsbestemmelsen, den Afgift, der skal svares af denne Handel, og Overstridelsen af Berettigelsen, og da det er Overstridelsen af Berettigelsen, som den høitærede Minister lægger meest Vægt paa, skal jeg gjøre opmærksom paa den Bestemmelse, der findes i Næringsloven af 1857 dette Spørgsmaal angaaende. Efterat § 77 først har fastsat Straffen for den, der gjør sig skyldig i uberettiget Udsalg af Brændeviin, siger § 78: „Paa samme Maade ansees den, der uberettiget udstænker Brændeviin, og befindes han anden Gang i denne Bøde, skal han, foruden at være Con- fiscationsstraf underkastet, have sin Ret til Brændeviinsalg forbrudt“. Saasnart altsaa en Mand, der har taget Næringsbeviis paa Brændeviinshandel, anden Gang træffes som den, der har udstænket Brændeviin, har han sit Næringsbeviis som Brændeviinshandler forbrudt, foruden at han straffes med Confiscation af, hvad der træffes hos ham, samt med den Bøde, der er fastsat i Loven for et saadant Forhold. Det forekommer mig saaledes, at Forslagsstillerne herigjennem have truffet enhverfømhelst Bestemmelse, som med Billighed kunde forlanges med Hensyn til Overtrædelsen af disse Regler, og det skulde derfor meget undre mig, om ikke det ærede Thing og Rigsdagen i det Hele vilde vedtage en Lov som den, der her foreligger. Der er naturligviis ikke det Mindste iveien for, at den høitærede Minister, naar man atter kommer til at forhandle om denne Lov, kan stille Forslag om yderligere Bestemmelser, der kunde sikkre imod Overtrædelser eller Misbrug af denne Ret, og jeg tør sige paa alle Forslagsstillernes Vegne, at de ville gaae ind paa noget Saadant. Vi mene vel, at det, vi have foreslaaet, kunde være tilfredsstillende, men det er jo en anden Sag. Jeg troer, at vi meget vilde gavne Moraliteten i Landet ved at gaae ind paa dette Lovforslag, og derved forhindre en heel Deel ulovlige Handler, og jeg troer ikke, at man skader Moraliteten derved i nogenfømhelst anden Ret-

ning. Jeg troer dernæst, at man vilde forhindre meget ondt Blod hos dem, der ikke faae Ret til denne Handel, uagtet de ansee sig ligesaa berettigede dertil som enhver Anden, og der er saaledes mange forskjellige Grunde, som synes mig at maatte lede til, at man vedtog denne Lov. Jeg skal derfor anbefale det ærede Thing at stemme for dens Overgang til den Behandling.

S. Sager: At det er besværligt at overholde de nuværende Bestemmelser med Hensyn til Brændeviinshandel og Udstækning, er ganske vist rigtigt. Jeg troer imidlertid, at de ærede Medlemmer, naar de see nærmere efter, vilde finde, at det ikke er saa ganske saa Sager, der netop reise sig af ulovlig Brændeviinshandel og Brændeviinsudstækning, og at disse Sager ikke have en ganske ringe Indflydelse med Hensyn til denne Handel paa forskjellige Steder i Landet. Naar man i 1857 ikke troede at kunne træffe endelig Bestemmelse om Brændeviinshandel, men satte en Bestemmelse derom, som skulde gjælde „indtil Videre“, da er det ganske vist — jeg mindes det fra Udvalgets Forhandlinger dengang —, at man troede, at Spørgsmaalet maatte komme under nærmere Overveielse, men jeg troer ikke, at der var noget Medlem af det Udvalg — i alt Fald med Undtagelse af det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen) —, der skulde have tænkt sig, at det Forslag, der vilde fremkomme om Forandring i de bestaaende Regler, skulde være af den Natur som det, her er fremkommet. Det ærede Medlem vil see, naar han betragter § 2 noget nærmere, at der med Hensyn til Brændeviinshandel gives en ganske anden og langt mere udstrakt Frihed, end der gjælder med Hensyn til enhver anden Næringsdrift eller Handel paa Landet. Der er ikke givet den allermindste Begrændsning med Hensyn til — jeg vil ikke sige Antallet af dem, der kunne drive Handlen, thi en saadan Bestemmelse gjælder heller ikke i andre Retninger —, men med Hensyn til Afstanden; ellers gjælder med Hensyn til Haandværk en Fjerdingvei som Afstandsbestemmelse, med Hensyn til Hølere en Mill, og med Hensyn til andre Handlende større Af-